

Vysočina

Krejčíkův klíč k vítězství: perníky a tatranky

Konec vládnutí krále Tomáše Kozáka. Jeho nástupcem na trůnu jihlavské 24 MTB se stal kamarád z Plzně Ondřej Krejčík. Jak prožíval celou čtyřia-dvacetihodinovou cestu za vítězstvím?

Michal Jindra
redaktor MF DNES

JIHLAVA Před příjezdem do padesátitisícového města si čerstvý vítěz jihlavské 24 MTB říkal: „Mám na to, být do první trojky.“

V sobotu se postavil na start, primátor města Rudolf Chloupek odstartoval a Ondřej Krejčík se vydal na trať.

Sakra, pomyslel si hned na začátku.

První čtyři kola znamenala pro Krejčíka jedno velké trápení. V duchu tak přemítal: „Dneska to asi nebude nic extra...“

Zároveň se však ujišťoval: „Mám vlažnější starty, jedu dál.“

V cílové stanici na Heulose, kde bylo zázemí celého závodu, stála světelná tabule.

Dlouho, prakticky až do tří hodin ráno, svítilo vedle čísla jedna v elitní mužské kategorii jméno Tomáš

Náročný výjezd Závodníci se prali s náročným terénem i prudkými kopci. Při některých výšlapech museli slézt z kola. 4x foto: Tomáš Blažek, MAFRA

Kozák. Kdo alespoň trochu sleduje čtyřia-dvacetihodinové závody, ví, že tenhle rodák z Plzně ovládl v roce 2011 mistrovství světa.

Ne nadarmo tak vyhrál všechny předchozí ročníky v Jihlavě.

A letos byl znovu favoritem.

Tentokrát ale v noci musel odstoupit. „Asi ze zdravotních důvodů,“ uvedl za něj jeho kamarád a pozdější vítěz závodu Ondřej Krejčík.

Šance na první místo se tak rázem naskytla pro další bikery.

Krejčík prakticky vůbec nezasta-

voval. V depu se zpozdil, jen když potřeboval doplnit tekutiny či něco málo sníst.

Aby závodník mohl vyhrát takový závod, stravu si musí hlídat. Co je nejlepší k jídlu? „Na sportovní výživu není tělo zvyklé, jezte radši to,

co máte rádi,“ říká Krejčík. „Já jsem jedl perníky, tatranky nebo vařené brambory.“

Tekutiny doplňoval v podobě šťavy či iontového nápoje.

To ale zdaleka není všechno, co by mohlo stačit k titulu. „Kromě

fyzické kondice je to hodně o hlavě. Musíte přemýšlet nad tím, jak pojedete. Důležité je nepřepálit to hned na začátku, abyste stále mohli zvyšovat výkonnost.“

Když potom přijde krize - a u Krejčíka se dostavila v šest hodin ráno, je důležité mít kde brát.

A to by po ostrém startu nebylo.

Ačkoliv na začátku sváděl Krejčík boj sám se sebou, kromě další zmíněné krize nad ránem žádnou jinou neměl. „Takže to bylo vlastně ještě dobré,“ rekapituloval.

I tak to byl velký nápor na hlavu. Však si představte, jak byste se cítili, kdybyste čtyřia-dvacet hodin jezdili pořád ten stejný okruh.

Krejčík jej zvládl ujet jedenapadesátkrát!

Nad čím závodník přemýšlí? „Není moc na co myslet. Musíte se pořád soustředit na trať, abyste neudělal chybu. Akorát si sem tam člověk zabrouká nějakou písničku, jinak není na co myslet, kór ten druhý den,“ popisoval vítěz závodu.

A když se všechno sejde, máte i trochu štěstí, vyhrajete.

Jako Ondřej Krejčík. Ten po 428 ujetých kilometrech říkal: „Je to můj největší úspěch v kariéře.“ Z výsledku se radoval už v civilu při slavnostním ceremoniálu.

Nemohl se vyhnout otázce, jaké to je porazit dosavadního suveréna Tomáše Kozáka. „No je to těžké, vyhrát nad nejlepším kamarádem,“ usmíval se. Poté však dodal: „Ale jo, mám radost.“

3, 2, 1... start!
Více než tři sta bikerů se vydalo v sobotu v pravé poledne do ulic a kopců krajského města Jihlavy. Závod byl již tradičně odstartován výstřelem z děla.

Nejde to
Tomáš Kozák, mistr světa ve čtyřia-dvacetihodinovém závodu, musel ze zdravotních důvodů po třetí hodině ráno odstoupit. Titul na Vysočině tak neobhájil.

